

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Sdo/8/2016
Identifikačné číslo spisu:	7614220240
Dátum vydania rozhodnutia:	29.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:7614220240.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. N. D., nar.: XX.XX.XXXX, bytom XXX XX I. XX, proti žalovanému; Obec Studenec - stavebný úrad, 053 04 Spišské Podhradie, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 480/2014 zo dňa 30.09.2014, a o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. februára 2016, č.k. 7S/49/2015-32, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní z a s t a v u j e .
Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 4. februára 2016, č. k. 7S/49/2015-32 rozhodol tak, že priberá do konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7S/49/2015 účastníkov konania: Bc. N. F., bytom C., Bc. S. F., bytom C. Krajský súd pribratie označených účastníkov do konania odôvodnil právnou úpravou ustanovenou v právnej norme § 250 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozhodnutiu Krajského súdu v Košiciach (uznesenie zo dňa 4. februára 2016, č. k. 7S/49/2015-32) podal žalobca dovolanie. Žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesenie Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. februára 2016, č. k. 7S/49/2015-32 zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

V dôvodoch dovolania žalobca poukazom na skutkové zistenia danej veci namietal, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 ods. 1 písm. f) O.s.p. a konanie bolo postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle 241 ods. 2 písm. b) O.s.p. Rozhodnutie krajského súdu považoval za nesprávne, zmätočné pre nedostatok dôvodov, majúť za to, že v danom prípade nebolo podstatné označených účastníkov pribrať do preskúmavacieho konania. Záverom dovolania žalobca navrhol, aby sudca JUDr. N. bol vylúčený z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 4. februára 2016, č. k. 7S/49/2015-32 boli podľa § 250

ods.1 O.s.p. pribratí do preskúmvacieho konania účastníci administratívneho konania. Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu nie je prípustné odvolanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal dovolanie žalobcu a dospel k záveru, že konanie o ňom treba zastaviť.

Pre riešenie otázok, ktoré nie sú upravené v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku sa primerane použijú ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona; opravný prostriedok je v konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku prípustný len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, prvá a druhá veta O.s.p.).

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 237 ods.1 písm. a/ až g/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom podľa tretej hlavy štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku. Vychádzajúc s citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku ustanovujúcej správne súdnictvo vyplýva, že proti rozhodnutiu súdu vydaného podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku opravný prostriedok je prípustný, len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, druhá veta O.s.p.). Vychádzajúc zo znenia právnej úpravy upravujúcej prípustnosť opravného prostriedku proti rozhodnutiu súdu vydaného v preskúmvacom konaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku je zrejmé, že proti rozhodnutiu súdu je prípustný tak riadny ako aj mimoriadny opravný prostriedok len vtedy, ak je to v tejto časti ustanovené (§ 246c ods. 1, druhá veta O.s.p.). Zákonodarca v právnej norme ustanovenej v § 250ja ods. 5 O.s.p. pripúšťa opravný prostriedok podľa štvrtej časti Občianskeho súdneho poriadku len proti rozsudku súdu vydaného podľa § 250j ods. 5 O.s.p., a to však len v prípade, ak v piatej časti Občianskeho súdneho poriadku nie je ustanovené inak.

Zo skutkových zistení preskúmvanej veci vyplýva, že krajský súd dovoláním napadnutým uznesením rozhodol o pribratí účastníkov administratívneho konania do súdneho preskúmvacieho konania podľa § 250 ods.1 O.s.p., proti ktorému rozhodnutiu zákonodarca nepripúšťa opravný prostriedok v zmysle § 246c ods.1, veta prvá a druhá v spojení s § 250 ods.1 O.s.p.

Najvyšší súd vychádzajúc zo skutkových zistení danej veci a z vyššie citovanej právnej úpravy Občianskeho súdneho poriadku dospel k záveru, že v preskúmvanej veci nie je súdom dovolacím a teda ako súd dovolací nemá právomoc konať, z ktorých dôvodov neprípustnosť dovolania je prekážkou ďalšieho konania v danej veci pred najvyšším súdom.

Vzhľadom k uvedenému Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 104 ods. 1 v spojení s § 246c O.s.p. konanie vo veci dovolania zastavil, keďže nemal právomoc konať vo veci samej.

Uvedený právny záver rešpektuje aj dnes už konštantná judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej „niet žiadnych právnych pochyb o skutočnosti, že dovolanie je v správnom súdnictve neprípustné“ (k tomu pozri rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 87/09 a sp. zn. IV. ÚS 208/08). Ústavný súd taktiež vylúčil možnosť, že by zastavením dovolacieho konania z dôvodu neprípustnosti dovolania mohlo dôjsť k odmietnutiu spravodlivosti s poukazom na to, že: „v

civilnom dovolacom konaní dohliada najvyšší súd prostredníctvom inštitútu dovolania na procesnú čistotu a jednotnosť rozhodovania v súdnych konaniach, ktorých podstatou je v zásade spor o súkromné právo, prerokúvaný od začiatku na všeobecnom súde, oproti tomu je správne súdnictvo preskúvaním zákonnosti rozhodnutí orgánov verejnej správy, teda orgánov inej ako súdnej sústavy. Už správne súdnictvo je kontrolou inej sústavy, a tak zákonodarca nepovažoval za rozumné a účelné, aby kontrola verejnej správy bola ešte kontrolovaná prostredníctvom inštitútu dovolania. V danej súvislosti nesmie byť máťúce, že správne a civilné súdnictvo sú zhodou historických okolností obsiahnuté v jednom procesnom kódexe“ (k tomu pozri rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 208/08 - www.concourt.sk).

O náhrade trov konania najvyšší súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. tak, že účastníci nemajú právo na náhradu trov konania, pretože konanie bolo zastavené a u žiadneho z účastníkov nezistil zákonný nárok na ich náhradu.

Vzhľadom k tomu, že najvyšší súd konanie o dovolaní žalobcu zastavil, nerozhodoval o jeho návrhu na vylúčenie sudcu krajského súdu z prejednávania a rozhodovania v danej veci.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 5:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.